

L'ALÍCIA

i el coronavirus

De Salvador Macip i Emilio Urberuaga

Flamboyant

—Papa, per què no puc sortir a jugar?
—pregunta l'Àlícia, avorrida d'estar tancada a casa.

—Perquè hi ha un microbi, a fora. Un de tan petit que és invisible. Si t'enganxa, farà que et posis malalta —li contesta el pare.

—Una cosa que ni es veu pot fer-me això?
Com?

—Vine, que t'ho explico.

—Encara que no els puguem veure, el planeta és ple de microbis —comença a explicar-li el pare—. N’hi ha a l’aigua, al terra, a l’aire... Si els poséssim en una balança, pesarien més que tots els animals junts! N’hi ha de moltes classes. La majoria són microbis bons i ens ajuden. N’hi ha uns quants, però, que fan que ens trobem molt malament, si ens envaeixen.

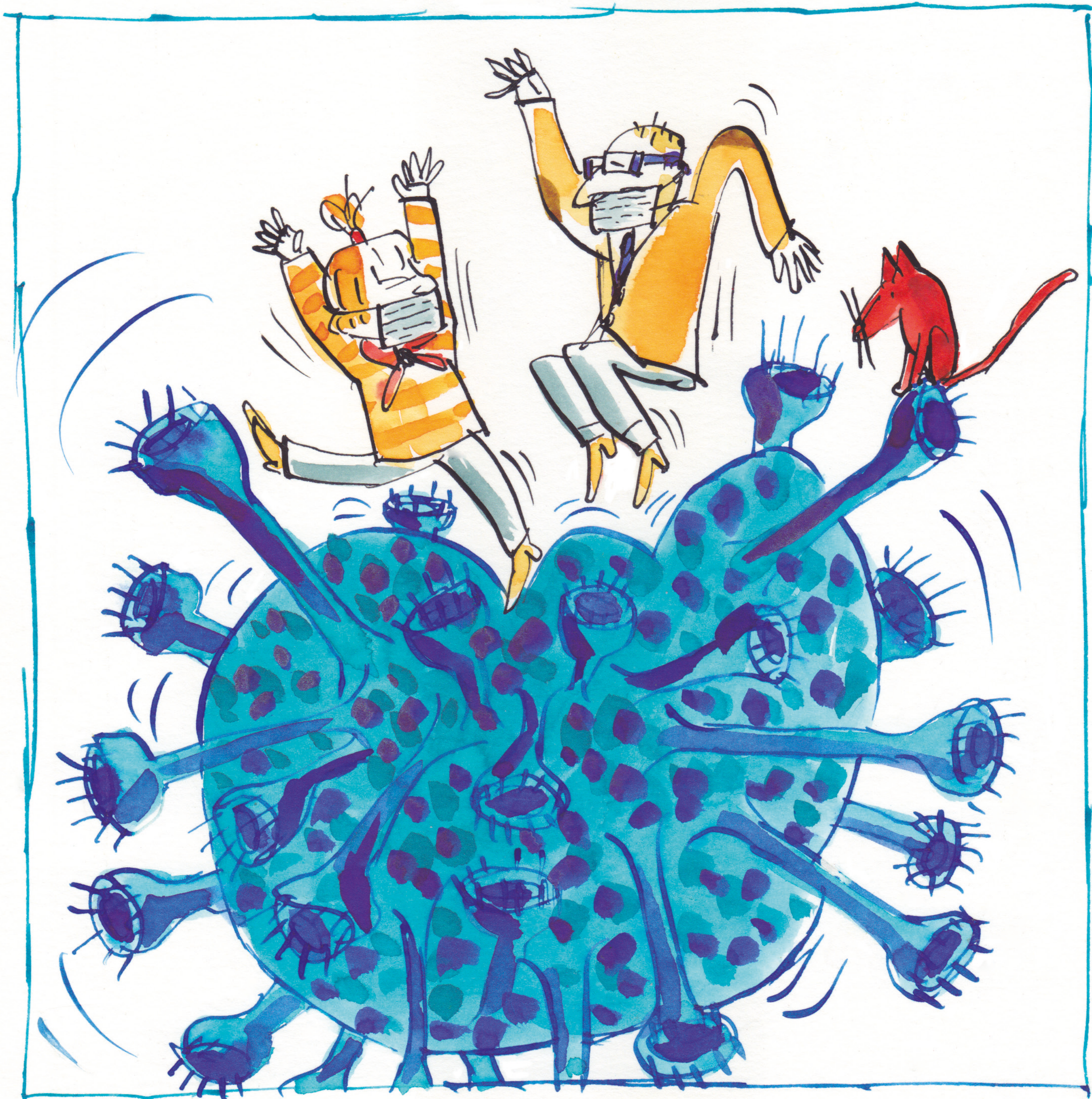
—Aquests són dels dolents? —pregunta l'Àlícia.

—Sí. S'anomenen virus. Són els microbis més petits i no poden sobreviure per sí mateixos. Necessiten introduir-se en altres cèl·lules com, per exemple, les del nostre cos. Una cop a dins, s'ho carreguen tot perquè són molt bèsties, i es multipliquen sense parar. Així és com provoquen malalties.

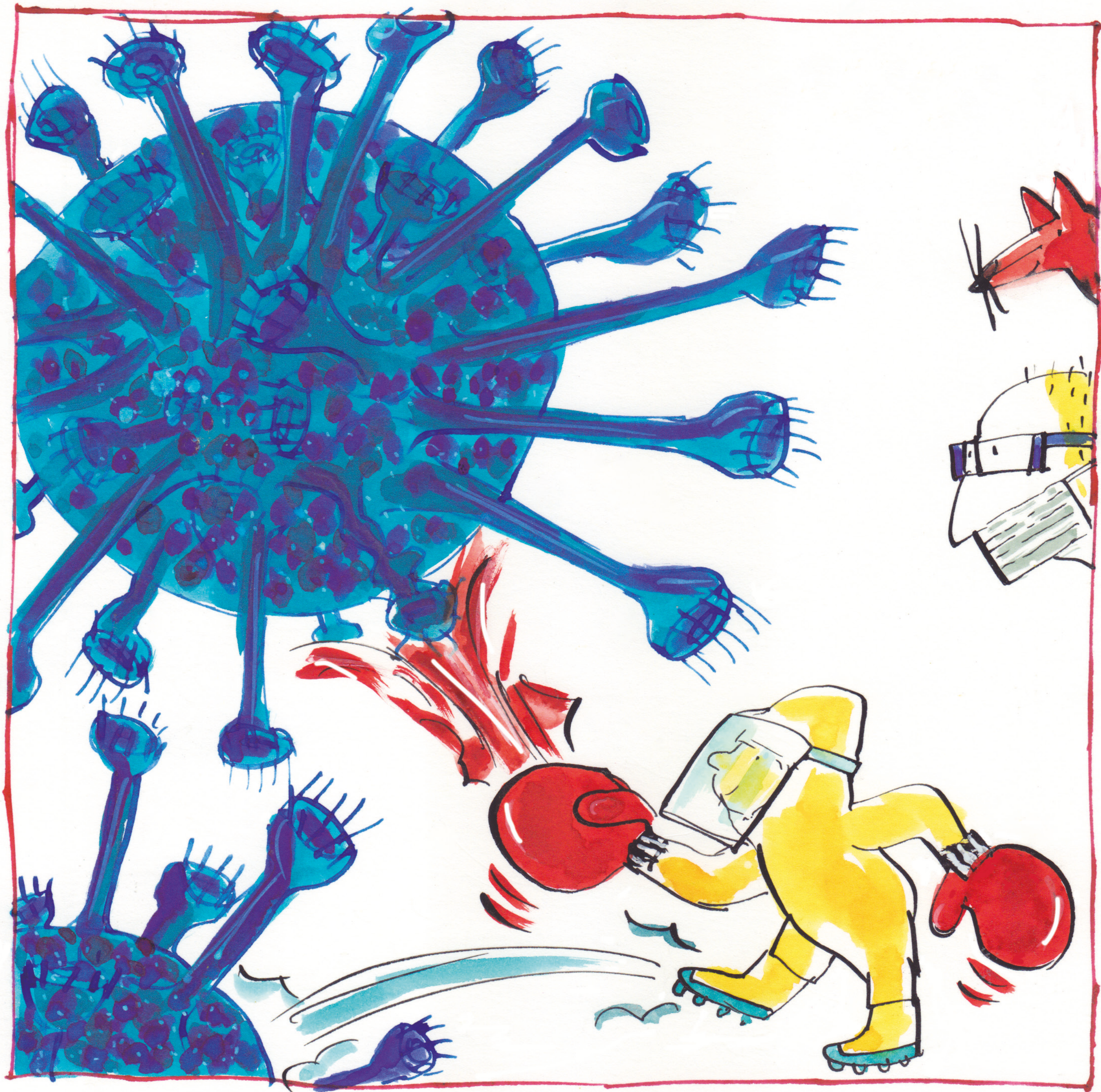
—I aquest és el que ens està portant tants problemes. L'anomenem «coronavirus» perquè, si el mires de prop, sembla que porti una corona. Aquestes protuberàncies que té l'ajuden a enganxar-se a les cèl·lules dels pulmons i per això provoca tos. I febre! És el que passa quan el cos intenta expulsar un microbi. Si tens el virus dins i tusses, surt volant i es queda enganxat als objectes, esperant que algú el toqui. Així salta molt fàcilment d'una persona a l'altra.

—Quina por! —exclama l’Alícia preocupada—. Millor que ens protegim bé!

—No t’espantis: si et poses malalta et curaràs aviat. El problema és que ataqui una persona gran o algú que pateixi altres malalties. Aquestes persones sí que poden passar-les magres.

—Ah! Per això és tan important que ens quedem a casa: per no contagiar-nos nosaltres..., però sobretot per no contagiar als avis i àvies.

—Exacte. I també per evitar posar-nos malalts tots alhora. Als hospitals no hi hauria prou llits per a curar els que es trobessin pitjor!

L'Alícia somriu.

—Doncs mira, ja no em sap tan greu estar-me tancada fins que marxi el virus! Aquí també es poden fer moltes coses... M'ajudes a fer el puzle? Només té mil peces!

#joemquedoacasa
#acasallegim

www.editorialflamboyant.com · Text © Salvador Macip · Il·lustracions © Emilio Urberuaga